

Hátíðarhald í Klaksvík

Í góðveðrinum mikudagin var hátíðarhaldið, í samband við at Klaksvíkar Kommuna fylti 80 ár, sett.

Skrúðgongan við Klaksvíkar Hornorkestri á odda, fór úr skúlagarðinum yvir í Christianskirkjuna, har Niels Pauli Danielsen, prædikaði.

Í samband við at 50 ár eru liðin síðani «Fossanes» fórst, var kransur lagdur við minnisvarðan yvir sjólætnar.

Vinarbýaframsýningin lat upp í fimleikarhøllini kl. 18.30, har Árni Jacobsen, formaður í mentunarnevnd býráðsins, helt røðu.

Framsýningin er ymiskt myndatílfar o.a., sum sigur frá vinarbýunum hjá Klaksvíkini.

Mánasteinurin

Mest umrødda mál í seinastuni, hevur verið viðagitni mánasteinurin, sum klaksvíkingar finga heim úr útlandum. Henda framsýning lat eisini upp mikukvøldið. Hóast nógv tos, so er mánasteinurin ikki meir enn 5 cm til

hæddar og breiddar. Hann er stoyptur inn í eina glaspyramidu. Umframt mánasteinin, so er modell av Challenger, mánafari-

num, myndir og skrivligt tílfar av amerikansku rúmdarsøguna eisini á framsýningini.

Hósdagin vitjaðu gest-

irnir á ymsum virkjum í Klaksvík, og um kvøldið vóru býráðslimir vertir heima hjá sær sjálvum, har hvør býráðslimir fekk

Sannur veitsludáttur var yvir skráðgonguni, tá hon fór úr skúlagarðinum yvir í Christianskirkjuna, har hátíðarhaldið varð sett

tillutað gestir frá einum vinarbýi.

Borðreitt var við góðum pyntaðum mati, sum heimildarmaður okkara málbar seg.

Grindabúffar

Christian Olsen, býráðslimir, fekk vitjan av gestum úr Kópavogi í Íslandi, og segði um matskránnar, at hon var grindabúffur, og at frúan í húsinum stóð fyrri matgerðini. Tey vøntaðu at fáa einar 12 dagurðagestir hetta kvøldið.

Hóskvøldið vóru virðisløninir fyrri yrkinga- og lagkappingina hjá býráðnum handaðar.

Bringubratti

Simun Abrahamsen í lótu Ni Nuuk, fekk 1. virðislønin fyrri yrkinga- og 5.000 krónur. 2. virðislønin upp á 2.000 kr. fekk Brynjálvar Bringubratti. hesin persónur er úr Havn, men tá henda greinin varð skrivað, vistu teir í býráðnum ikki, hvør hesin per-

hald nú av álvara eru til staðar. Tað var ein tíð, hvar hesar fortreytir ikki vóru tær bestu — orsakirnar kenna vit, og tað varð talað ógvuliga ópinskarað um øll hesi viðurskifti. Í heila tikið varð mælt til frá mongum stóðum at tala beint út og til einki at balla inn.

— Fylgdu ráðlimir hesum tilmælum?

— Ja, tað kanst tú lita á! Og tað er gott — ein fortreyt fyrri at samstarvið kann bera góðan ávøkst. Av stórum týðningi í hesum sambandi er helst hetta, at álitið og vinagildið nú er so gott millum tingmenn í Útnorði, at fólk kunna loyva sær at vera bersøgin og ikki leggja lok á.

— Hvørji tilmæli hevur

Tingmannaráð Útnorðurs samtykt á fundinum í Ilulissat?

— Eftir drúgvu viðgerð samtykti Tingmannaráðið eina røð av tilmælum, t.d. um at virksema Tingmannaráðsins eigur at koma til viðgerðar í teimum avvarðandi lóggávutíngunum. Hetta fyrri at tryggja, at tilmæli ráðsins verða fylgd og viðgjørð

heima í teimum trimum tjóðunum.

Viðari samtykti ráðið tilmæli um ein felags umhvørvisstovn at hava eftirlit við dalkingini á okkara havleiðum, eitt uppskot um lesnaðar- og granskingarstyrk til lesandi ella granskarar og eitt tilmæli um at seta forboð fyrri at flúgva yvir Grønlandi, Føroyum og

Íslandi við plutonium. Eisini samtykti ráðið eina áheitan á stjórnirnar um at virka imóti ætlanunum um at goyma geislavirkið burturkast undir havbotninum millum Skotland og Føroyar. Hetta vóru bert nøkur av tilmælunum. Av serstøkum áhuga haldi eg vera eina samtykt, har ráðið heitir á tær triggjar stjórnirnar um at samstarvast um tær komandi samráðingarnar við EF. Tað hevur ómetaliga stóran týðning, at vit tala við einari rødd, so EF ikki fær tann fyrirmin, at vit verða í sjálvdrátti í hesum dystinum. Eisini haldi eg tað vera gleðiligt, at ráðið gjørdi eina felagssamtykt í sambandi við Mandeladagin. Vit hildu jú fund sama dag, sum Mandela fylti 70, og nýtti ráðið tí høvið at samtykkja eina samhugaryvirlysing, ið varð send stjórnunum og Winnie Mandela.

— Hvat heldur tú annars um tingmannaráðið og fundirnar í ráðnum?

— Eg haldi, at ráðið gevur nógvar møguleikar, sum vit ikki hava havt áður fyrri einum samstarvi millum tjóðirnar í Útnorði. Tað er eingin ivi um, at her eru veruligir samstarvsmøguleikar.

Londini eru sjálvsagt ógvuliga ymisk, men hava tó meira til felags bæði búskaparlaga og mentanarlaga. Viljin til samarbeiði er til staðar, og tað ræður um at finna fram til tey mest hóskandi samstarvsøkini og so velja burtúr tey øki, vit hava orku og evni til. Tað er hugaligt at kenna, hvussu áhugaðir islendingar og grønlandingar eru fyrri at byggja upp eitt mentanarligt samstarv og økja og styrkja tey menniskjaligu bondini millum tjóðirnar. Vit froyingar tykja trekir, um ikki fiskur og vinningur loga uppi við eithvørt altda samstarv. Hetta er spell, tí hesi viðurskifti úthýsa ikki hvørjum øðrum — heldur er tað so, at góð menniskjalig og mentanarlig samskipti kunna vera ein fortreyt fyrri einum búskaparligum samstarvi, har allir partar eru nøgdir, sigur Jóannes Dalsgaard at enda.

jan